

אלו מרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

(א) | לעיל טו.א. (ב) | לעיל יח:
ועיין במדש"י דהחם.
(ג) | לעיל חב: לקמן עו.
(ד) | כ"ב קל: לקמן עו. | לעיל
מח: נה.א. (ה) | לעיל נד.א.
(ו) | במ"א: רציל בחרגנוליס.

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] תוס' ד"ה דלמא וכו'
 וליכא מאן דפליג. נ"ב עין
 חמורה י"א ע"ב ונדה כ"ה
 ע"א הליכא מאן דפליג
 ונ"ב עין כרו"ס ס"י
 נ' ס"ק ב' הה"נ בזה
 ודבריו שם ל"ע דודאי
 סוגת החוס' דליכא מאן
 דפליג דעריסא מיהת הוי
 ידוק ותשכח:

מוסף רש"י

עם דק: **גידוק**. הריאה. מניס
קנה דק בגרירתו ונפח בריאה ואם
היה יולא טרפה היה לאו כשרה
כעלה של וורד. דקה ואדומה: **בין**
אפנים. בין כנפיה: **דלא מיריק**
כה. וכן ינקבה: **כנגד כעוף**.
אלמא נקבה הריאה בדמה ה"ה
לעוף: **לא לינאל**. אם נפלה מן הגג
לדמך כריסה בדיקה א"ל לבדוק
בריאה: **ולא ליפטר**. נפלה לאור
שבדוקים המעים שמה הוריקו א"ל
לבדוק הריאה: **ורוב לנשות גניות**
עליה. גורוב ריחם הנלשות מגין
עליה שכללות אין שוכנות על רחמן
אלה על חודן וכולן רחמן כנפיה
והריאה נחבאת ביניהם: **לא לבייש**
חוקיה שהיה גדול בדורו: **ניכר שאין**
כקי כתרנגולים. אינו רגיל לאכול
תרנגולות לפיכך לא ידע אם יש להן
ריאה ולשון בדיחותא הוא: **הנרא**
נכרא ופסטיה. אין פסטי הנהר
דומין זה מריח זה עומד כך אין
מנהג המקומות דומות ורב כשרה
סבירה ליה וראה בני פומבדיתא שנהגו
כך איסור ולא התירו כפניהם ורב
יהודה פומבדיתא הוה וסבר דרב
טרפה כפול: **זומא הגידין**. מקום
שהגידין זומחין מתחברין ומתהדקין
לשון חומד זומחו דפסחים דף מ"א.
אשכריינטא דלעז'': **שמוטם ידן**
כעוף כשר. והרי הכל יטול וכל שכן
אין יטול זומת הגידין לבדן: **מפנין**
ידענא. כפרק בהמה המקשה (להמן
ו"ה) וכן שמיטל זומת הגידים לבדן
לכאורה: **אין יטול זומת הגידין** טרפה: **אמר**

אלא דנדמה לאביו כאילו
שלא יהפך צהן: זנא. סל:
דכונה למטה או למעלה
הגאונים מלאמי עוף שחור

באחתות עינים אינגיד ואיתנה עול למעיניה
והיטייה לכרסיה: "נשתברו רגליה: ההוא
צנא דאינקורי דאתיא לקמיה דרבא בדרקיה
רבא בצומת הגידין ואכשריה אמר רב יהודה
אמר רב שמוטת יד בבחמה כשרה (שמוטת
ירך בבחמה טרפה) שמוטת ירך כעוף
טרפה שמוטת גף כעוף טרפה חיישין שמא
ניקבה הריאה ושמואל אמר (תיבדק וכן אמר
ר' יוחנן תיבדק חזקיה אמר אין ריאה לעוף
וור' יוחנן אמר יש לו וישנה כעלה של וורד
בין אנפים מאי אין ריאה לעוף אלימא דלית
ליה כלל והא קא חזינא דאית ליה אלא
דלא מיטירף ביה והתני לוי טרפות שמו
חכמים בבחמה כנגדן כעוף יתר עליהן עוף
גשבר העצם אע"פ שלא ניבך קרום של
מוח אלא אמר לו לא לינפל ולא ליחמר מ"ט
אמר רב חנה הוואל ורוב צלעותיה מנינות
עליה והא מדא"ר יוחנן יש לו וישנה כעלה
של וורד בין אנפיים מכלל דחזקיה סבר
דלית ליה אלא אמרי כמעורבא משמיה דר'
יוסי ברבי חנינא מדבריו של ברבי ניכר
שאינו בקי בתרגומין אמר רב הונא אמר
רב שמוטת ירך כעוף כשרה א"ל רבה בר רב
הונא לרב הונא והא דרבנן דאיתו מפומבדיתא
אמרו רב יהודה משמיה דרבא אמר שמוטת
ירך כעוף טרפה אמר ליה רבי ינחמא
נחרא ופשטיה אול רבי אבא אשכחיה לרב
יירמיה בר אבא דקא בדיק בצומת הגידין
אמר ליה למה ליה למר כולי האי והא רב
הונא אמר רב שמוטת ירך כעוף כשרה אמר
ליה אנא מיתנינן ידענא כהמה שנחטבו
רגליה מן הארכובה ולמוטה כשרה מן
הארכובה ולמעלה פסולה וכן שניטל צומת
הגידין ואמר רב עלה וכן כעוף אי הכי קשיא
דרב אדרב אישתיק אמר ליה דלמא שני לה
בין שמוטה לחתוכה א"ל ואת מפרשת
שמעתתיה דרב בפירוש אמר רב שמוטה
כשר' חתוכה פסולה ואל תתמה שהרי חתוכה
מכאן ומתה חתוכה מכאן וחיתה כי סליק ר'
אבא אשכחיה לרבי יודא דיתיב וקאמר אמר
רב הונא אמר רב שמוטת ירך כעוף טרפה
אמר ליה חי דמר מיומא דסליק מר להכא
הוה

לרב הוגא דשמוטה כשרה
להחזיקה ובשמוטה כשרה
זומת הגידין לבדן: אמר
דמנפשי דרב. מנפשי
מר ליה אין לא גרסינן:
וסלקו להם ורבי זילא
אחר שעליה מנבל הלום:
הוא

בז.

עין משפט
נר מצוה

רל א ב מיי פֿיח מֶהֱלֵי
 שחטטס הלכה טו פֿאג
 עשין א טושיע ייד פֿומן
 נה עשין א:
 רלג ג מיי פֿיי שס
 הלכה ד פֿאג שס
 טושיע ייד פֿומן נג עשין
 א:
 רלד ד מיי שס הלכה ד
 עשין ייד פֿי נה
 עשין ב:
 רלג ה מיי שס פֿאג שס
 טושיע שס (פֿי) נג
 עשין:
 רלד ו טושיע ייד פֿי נג
 עשין א (ה):

לעזי רש"י

פֿינטור״א [פֿינטור״א].
נקודות.
אישטרייזש״א, סוגר.

שיטה מקובצת

6] שהוא מזמור כמו
ניקור: 3] מתנתקת. ג"כ
ס"א מתקבת: 3] ורוב
צלעות מגיעות עליה רוב
רחב הצלעות מגין עליה
שהצלעות של עוף אינם
שוככות על רחבן אלא על
חרון ובולט רחבן לפנים:

דבינו גרשום

ההוא צנא דאינקורר.
כלומר סל מלא עופות
שנתכבו ונלינעס: לא
ליחמר ולא לינפל. כלומר
שאם נפלה לאור לא נימא
מחמרא הריאא ואם נפלה
לא נימא ניקבה הריאא:
מבריוו של ביר ניכר
זהו חוקיה. שמוטת יד
ורומפרדא כלעז': א' יד
קשיא דרב אורב. כלומר
הכא אמר שמוטת יד
בעף שיהו והכא אמר
וכן בעוף:

ירמיה שהביא ראה לדבריו וא"ל אלה ממני ידענא לא דקרק
אלא מהא דאמר רב עלה וכן בעוף אבל מהא דאסרה מתניתין
בבבמה לא ר'ה לדקרק ולומר כ"ש בעוף דוותר חיוביה ולכן נראה
לדקוק בעוף מכשיר רב הונא אמר רב עלא בבבמה וליה וכן ברייתא
לר' יהושע דמקטין מיהי רב לעיל היינו אליבא דרב יהודה דדוק:
דילמא שני י"ה בין שמושה לחתובה. פ' בקונטרס דשמושה
כשרה ואפילו ניטלה כולה ובחתובה טרפה אפילו צומת
הידין לבדן וחימה מה ר'ה לומר ששפרט שחט ניטלה כולה
ליה כשרה וחתובה דטרפה כגון צלואת עפרס האמלעץ שזו צומת
ואם תחוב בעלם הקולית שהוא עטם החמור בלילי ואש"י דצלואת
אדם שחתובה מחלן ומהי מכאן ומתה וזהו חימה דאפילו נבלה
(ועיל מה) א וליכא מאן דפליג ומה שיך לקרות זה שמושה זה
על לפרש כאן בפשיטות דשמושה כשרה כגון דלא נחתמו בגליה
וליה שהוא תחוב בו אבל נחתמו טרפה אפילו צומת הגדין:
מטילת

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones